दुष्कृत *n.* (KARM. e दुस् et कृत *n.* factum, *euph. r.* 101b).) malefactum, peccatum. BH. 2.50. N. 13.37.

दुष्कृतिन् (a praec. s. इन्) malefacta, peccata habens, i.e. qui malefacta commisit. BH. 7.15.

दुष्ख v. दुःख.

दुष्खतर v. दुःखतर.

दुष्ट v. दुष्.

दुष्टभाव (BAH. e praec. et भाव animus) improbum animum habens. H. 2.27.

दुष्टात्मन् *Adj.* (BAH. e दुष्ट et आत्मन् anima, animus) i.q. *praec.* H. 3.4.4.6.

दुष्पूर (e दुस् et पूर a r. पूर् implere, s. अ, v. *euph. r.* 79a).) difficilis impletu, satiatu. BH. 3.39.

दुष्प्रसाह (e दुस् et प्रसाह a r. सह् praef. प्र perferre, sustinere, v. *euph. r.* 101b).) difficilis sustentu (v. gr. 645. s. अ). A. 3.55.

दुष्प्रेक्ष्य (KARM. e दुस् et प्रेक्ष्य videndus, intuendus, a r. ईक्ष् praef. प्र s. य) difficulter intuendus, horribili specie. SU. 2.25.

दुस्, दुर् *Praef.* 1) malus, pravus. 2) difficilis. (Cf. दुष्, द्विष्; gr. δυς-; hib. *do*, cum vi aspirationis, e.c. *do-dhail* «bad luck», *do-dhuine* «a bad man», *do-dheanta* «hard to be done», *do-bhasuighte* «immortal»; huc etiam trahi posset particula hib. *do* vel *dos*, *dus* (etiam, *ro*, *ros*, mutato *d* in *r*) quae praeteritis anteponitur, sicut scr. augmentum अ cohaeret cum अ privativo, v. gr. comp. 537. sq.; lith. *durnas* stultus, demens, *durnys-tē* stultitia ad scr. दुर्मनस् pravam mentem habens - gr. δυσμενής - referri possent, ejectâ syllabâ *ma*.)

1. दुह् 2. P. A. mulgere, extrahere, emulgere, *c. 2. acc.* BHATT. 12.73.: पयो गाम् दुहन्ति; MAN. 8.231.: गाम् दुह्यात्; RAGH. 1.26.: दुदोह गां यज्ञाय; MAH. 1. 6657.: कामधुक् कामान् दुह्यते सदा. — *Caus.* emulgere, extrahere. MAN. 2.77.: वेदेभ्यः पादम् पादम् अदूदुहत्. (Hib. *diugaim* «I drink off», *diughailfainn* «sucking»; scot. *deoghail* mammas sugere; goth. *TUH* trahere (*tiuha, tauh, tuhum*); nostrum *ziehe*; lat. *duco*?)

c. निस् emulgere, extrahere. MAN. 2.76.: अकारम् ... वेदत्रयान् निरदूदुहत्.

2. दुह् 1. P. (अर्दने) vexare.

दुहितृ *f.* (r. दुह् s. तृ inserto इ) filia. N. 21.23. (Gr. θυγάτηρ, goth. *dauhtar*, lith. *duktē*, genit. *dukterės*, russ. *doćj*, hib. *dear*.)

दू 4. A. (proprie *Pass.* rad. दु) agitari, perturbari, vexari, dolore, moerore affici. DR. 6.4.: मनो हि मे दूयते दह्यते च; RAGH. 1.70.: तया हीनं विधातर् मां कथम् पश्यन् न दूयसे; GITA-GOV. 7.30.: त्वम् इति किम् दूयसे. — *Etiam cum terminationibus* PAR. (v. gr. 493.) e.c. MAH. 1.8369.: हृदयम् दूयती 'व मे; 4.591.: दूयामि. — *Part. pass.* दून. UR. 57.11. infr.: चिन्तादूनमनसिका.

c. परि *i.q. simpl.* MAH. 3.1136.: मनो मे परिदूयते.

c. वि *id.* MAH. 3.9922.: हृदयेन विदूयता.

दूत *m.* (r. दू s. त) nuntius. N. 2.31.

दूती *f.* (a praec. signo *fem.* ई) nuntia. N. 21.57.

दूर (ut videtur, a r. दू vel दु s. र) longinquus, distans, remotus. H. 4.38. — *Neutr. c. gen.* SA. 5.38.45.: दूरम् पथो गतम् त्वया. — दूरात् longe. HIT. 37.7.

दूरतस् (a praec. s. तस्) procul, e longinquo. HIT. 48.21.

दूरपार *m.* (ulteriorem ripam remotam habens, i.e. latus, BAH. e praec. et पार ulterior ripa) cognomen *Gangis* fluminis. H. 1.14.

दूष् v. दुष्.

दृ 6. A. praef. आ respicere, curare, colere, aestimare. R. Schl. I. 75.10.: अनादृत्य तु तद्वाक्यम्. — *Pass.* HIT. 4.9.: द्वितीया 'द्रियते सदा; MAN. 2.234.: सर्वे तस्य 'दृता धर्मा यस्यै 'ते त्रय आदृताः । अनादृतास् तु यस्यै 'ते सर्वास् तस्या 'फलाः क्रियाः. — आदृत *etiam sensu activo* respiciens, curans, curam habens. MAN. 11.225.: सर्वेषु एव व्रतेषु एवम् प्रायश्चित्तार्थम् आदृतः (Schol. यत्नवान् प्रायश्चित्तार्थम् अनुतिष्ठेत्); MAN. 7.150.: तस्मात् तत्र 'दृतो भवेत् (Schol. तदपसारणे यत्नवान् स्यात्). *Cf.* दृष्.